

Geta Țirel

Și aricii visează

poezii pentru copii

Editura Art Creativ

București, 2018

Locul unde se reinventează copilăria/5
Ghiocel/7
Bun sosit de Mărțișor/8
Păpădie/9
Verde balta se urzi/10
Prin codru iar împrăștiați/12
Magia primăverii/13
Cât mai sus/15
Avea dreptate voinicel/16
Acrobatul primăverii/18
Dor de mugurași și pui golași/19
Un bondar neștiutor/21
Mugurelul morocănos/22
Pârâiașul ferecat/23
Nu plânge, iarnă/24
Rândunele/25
Săgeată/27
Stânjenel și invitații lui/28
Pițigoiu înțelept/29
Furnicuța în vacanță/31
Rița-veverița/33
Gata e de lungul drum/34

Nobila ciocănitore/35
La furnica cea rebelă/37
Auraș/39
Brotăcel/40
Concertul/42
Oare, ploaia?/43
Cu a mea iubire toată/45
Puișorul adoptat/47
Și aricii visează/49
Brotăcelul obosit/51
Parfum de Crai/53
Broscuța cea isteță/55
Darul din păstaie/58
Puiul de sălcioară/59
Gândăcelul de smarald/60
Dor de rândunele/61
Un record de veveriță/62
Făgușor/62
Constructorul/65
Greieruț/66
Cu suspinu-n ceisor/68
Pârâiașul a promis/70
Mama mea cea grijulie/72
Vis de primăvară/73

Pe zăpada din obor/74

Culori de iarnă/75

Ca-ntre vecini/76

Cojocelul codrului/78

Fulgii de zăpadă/80

Și-a dat cuvântul de arici/81

Poștașul/82

Anii/84

©Editura Art Creativ

email: edituraartcreativ@gmail.com

www.facebook.com/EdituraArtCreativ

„ploi mănoase, dulci să cadă/bine codrului să-i
șadă ..”

„-ai să cazii din legănuș/îi spunea un
greieruș/unei gărgărițe care/saltă pe un moț de floare
..”

„pârâiașul care ieri/era doar un fir de
gheață/ascuns fără de puteri/astăzi pietrele răsfață ..”

„În gingașa ei tunică/se așază-o rândunică/unde
stă de obicei/curtea cu bătrânul tei ...”

„Rița-Rița, veverița/ronțăie mișcând codița/când
alune, când o ghindă/seara ca să nu o prindă ...”

„i-a scris și o poezie/pe o frunză
ruginie/îmbrăcată doar de ea ... /dar când s-a trezit,
ningea ...”

De aici începe lumea copiilor, aventura cunoașterii, a spontaneității și nu-mi pot imagina că cineva ar deschide volumul și apoi l-ar așeza deoparte fără să-l citească – e joc aici, e simplitate, e bucurie, poate melancolie, cu siguranță un mix de emoții care te mulțumește și te determină să aștepti cu nerăbdare următoarea carte. Nădăjduiesc că o vom avea foarte curând!

prof. *Daniela Toma*, Director editorial Art Creativ

Ghiocel

Din zăpadă o fereastră
A deschis și temător,
Vede o dunguță-albastră
-Ura! Ceru-i fără nor!
Scutură din căciuliță
Ce-avea încă nea pe ea
Brav, se-nalță din codiță
Azi poiana-mpodobește!
Am sosit, mai strigă iară
Mângâiat de vânticel,
Știți că nu e primăvară,
Fără mine - Ghiocel?

Bun sosit de Mărțișor

Cu freamăt din frunzulițe
Sub zăpadă voinicel,
Una - două - trei porțițe
Le deschide singurel
Și când soarele-i zărește
Creștetul de clopoțel,
Raze calde-i împletește
"Haide, sus, sus Ghiocel!"
Și-l ridică blând în brațe,
"Uite-așa, crești mărțișor,
Roșu, alb, leg două ațe...
Bun sosit de Mărțișor!"

Păpădie

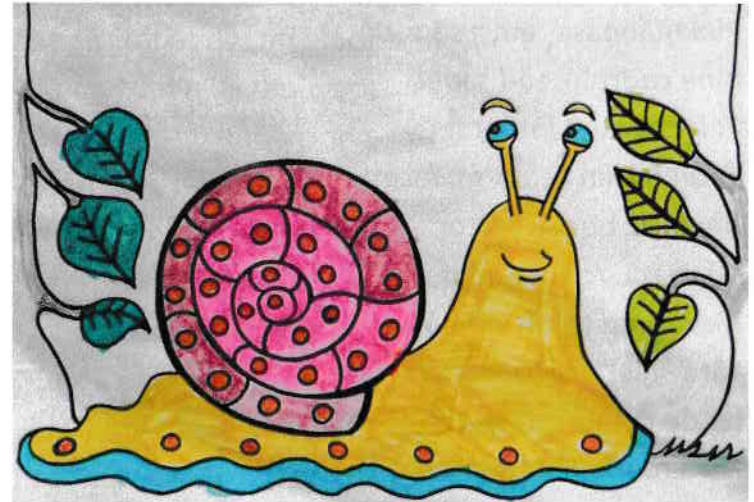
-Spune-mi, mamă, dacă eu,
Am fost ou la rândul meu,
Sau cu-n „vuum” adus îndată
Din bagheta fermecată?
Întreba un puișor,
Primul scos în cuibușor.
-Păpădie,-i greu a spune
Din ou pui, tu ești minune
Dar când o să crești mare,
Ca noi și cu răbdare,
Vei afla cum, dintr-o mie
Doar iubirea e magie,
E gând, e vorba bună
Ce-n viață ne-ncunună
Și dintr-un pâlپایت ușor
Ciocnea din nou un oușor,
Încă unul și-ncă trei,
Magul e-n bătrânul tei.

Verde balta se urzi

Balta care altădată,
Mișuna de voiciune,
Astăzi, pietrele-și arată
Ca un ochi de uscăciune.
Lăsată de locuitori
În soarele care fierbea,
Așteaptă cerul, bunii nori,
Ca să se scuture pe ea.
Melcul nu a vrut să plece,
Știa de când era copil,
“Balta nu poate să sece!”
Și-n jurul ei porni tiptil
Și-avea dreptate pe un lat
O pată umedă creștea,
Un izvoraș sta agățat
Și-o rădăcină îl ținea!
Curgea încet, dar ajutat
De curajosul melcușor,
În firu-i mândru s-a umflat
Cu-n susur și un vălușor!
Cum seara până-a doua zi
Cu mic - cu mare s-au întors,

În verde balta se urzi,
Poveste ce acum v-am tors!

Prin codru iar împrăștiați

"Soarele pe cer zâmbește,
 Natura se înnoiește,
 Pacea e cea domnitoare
 Prin copaci și pe cărare,
 Ploi mănoase, dulci să cadă
 Bine codrului să-i șadă!
 Pagina acum întoarceți
 Și-un desen acolo-mi faceți!"
 Apoi, corbul învățător
 Dă roată, roată puilor
 Mai tăcuți ca niciodată
 Fără "fâș!" de foaie dată,
 Iar de culori ... una măcar
 Nu a fost scoasă din penar
 Cum iarna a fost lungă, grea,
 Într-un somn dus clasa dormea,
 Doar clinchetul de clopoțel
 A mai trezit-o puțințel
 Iar somnoroșii sunt salvați,
 Prin codru iar împrăștiați!

Magia primăverii

Dimineață cu mirare
 Se-ntrebară ce-o fi oare
 De e puiul ordonat
 Morcoviorul, tot mâncat,
 N-a strâmbat din mustăcioară,
 N-a mai dat o lăcrimioară,
 Vesel saltă-ntr-un picior
 Cu un la-la-la ușor,
 Dansa cu piruetă
 Și grații de vedetă!
 Să fie magia nopții?
 "Cum? Doar am dormit cu toții!"
 Și pâș-pâș l-au urmărit
 Până nu l-au mai zărit
 Și doar atunci văzură-n jur
 Natura-n cântec de tambur
 Și zumzet, crângu-n floare,
 Dar iarna unde-i oare?
 Se-ntrebau prinși de magie
 Horind cu o păpădie
 De sta cucu-n fag uimit
 Fără graiul lui vestit,